

Bergen Assembly presenterer kjernegruppen og tittelen for 2019

ACTUALLY, THE DEAD ARE NOT DEAD

Utstillinger og arrangement: 5.9–10.11.2019

Opening Days: 5.–8.9.2019

Hans D. Christ og Iris Dressler, de kunstneriske lederne eller *conveners* for den kommende utgaven av Bergen Assembly, har invitert ti kunstnere, kuratorer, teoretikere og aktivister til å forme en kjernegruppe sammen med dem for å utvikle innholdet og formatene for Bergen Assembly 2019 i en kollektiv prosess: Murat Deha Boduroğlu, Banu Cennetoğlu, María García, Hiwa K, Katia Krupennikova, Viktor Neumann, Paul B. Preciado, Pedro G. Romero, Simon Sheikh og Emma Wolukau-Wanambwa.

Medlemmene av kjernegruppen utarbeider programmet i form av individuelle, delte og overlappende prosjekter, og de inviterer også inn kunstnere og bidragsytere fra andre felt. Prosjektene omfatter workshops, «parlamentar», filmvisninger, performance, diskursprogrammer og utstillinger. Disse finner sted til ulike tider og på ulike steder i Bergen.

Bergen Assembly sprang ut av en kritisk tilnærming til biennaleformatet. Utgangspunktet for kjernegruppens arbeid mot 2019-utgaven er begrepet *assembly*. De retter et kritisk søkelys mot de politiske aspektene dette begrepet henspiller på, og hva det kan bety for en estetisk praksis. Hva innebærer det at en biennale (eller, som i dette tilfellet, en triennale) kalles Assembly? Hva forventes av kunsten og kuratorene i denne sammenhengen? Fokuset er rettet mot overordnede rammer og metoder for kollektiv politisk eller frigjørende handling – og mot spørsmålene *hvordan, i hvilken form og med hvem* vil vi utvikle og forme slike praksiser i en kunstnerisk sammenheng?

Fra diskusjonene om begrepet *assembly* og forholdet mellom kunst og politiske handlinger har det utkrystallisert seg tre posisjoner: *Assembly of Idiots* tar utgangspunkt i en parodi på politiske institusjoner ved å fordreie strukturen deres; *Doing Assembly* utforsker potensialet for motstand og frigjøring som er iboende i kunsten, og *Assembly of Phantoms* søker å integrere dem som ikke lenger er her, eller ennå ikke er iblant oss, i den politiske nåtiden. Disse tilnærmingene utgjør de mer eller mindre konkrete, overlappende undertonene i Bergen Assembly 2019.

Fantomer eller spøkelser, de «som ikke lever nå» (Jacques Derrida), er viktige allierte i frigjøringsprosessen og i kampen for rettferdighet. Dette vil alltid være en potensiell, kommende rettferdighet (*à-venir*, Derrida) basert på anerkjennelse av og ansvar for fortiden (ikke lenger) og fremtiden (ikke ennå). Som forfatteren og filmskaperen Alexander Kluge sier i dialog med gjenferdet av dramatikerne Heiner Müller – det er feil å tro at de døde er døde. Han foreslår å lytte og snakke med dem, å dele deres opplevelser,

for eksempel når det gjelder tapte, begravete og uutnyttede øyeblikk av potensiell frigjøring som ville gjort en annen nåtid og fremtid mulig.

Bergen Assembly 2019, med tittelen *Actually, the Dead Are Not Dead*, handler om spøkelset og en «med-væren» med de som ikke lever nå (Derrida). Oppmerksomheten vi vier de døde – og ansvaret vi har overfor dem som ikke lenger eller ikke ennå er her – kan også forstås som en avvisning av gjeldende nekropolitikk, det at livet er underlagt dødens makt (Achille Mbembe). Nekropolitikk avviser fortiden og fremtiden. Den ødelegger det materielle livsgrunnlaget for store deler av befolkningen, og godtar og bifaller den fysiske og sosiale døden til arbeidere, fattige og flyktninger. Den setter klodens overlevelse på spill ved å hisse til kriger, skape masseødeleggelsesvåpen og utøve vold mot «de andre». Nekropolitikk utgjør fundamentet for slaveri og kolonialisme og dermed grunnlaget for vestlig kapitalisme.

Systemet som kommer som en følge av nekropolitikk, står ansvarlig for de mange livene som ikke teller, og de døde som ikke blir sørget over – de som Judith Butler kaller usorgbare og Mbembe kaller levende døde. Hvordan kan vi kollektivt sørge over de usorgbare? Sorg i vestlig kultur har som funksjon å sikre at de døde ikke vender tilbake. Som en kontrast til dette maner *Actually, the Dead Are Not Dead* til en form for sorgarbeid som kaller de døde tilbake: av hensyn til livet og de levende.

## PRESSEKONTAKT

Henriette Sølter  
Kommunikasjonsleder

Emilio Sanhueza  
Kommunikasjonskoordinator

[press@bergenassembly.no](mailto:press@bergenassembly.no)

[www.bergenassembly.no](http://www.bergenassembly.no)  
[www.facebook.com/bergenassembly](https://www.facebook.com/bergenassembly)  
[www.instagram.com/bergenassembly](https://www.instagram.com/bergenassembly)  
[www.twitter.com/bergenassembly](https://www.twitter.com/bergenassembly)  
[#bergenassembly2019](https://twitter.com/bergenassembly)